

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

สูงได้ถึง 20 ม. ใบรูปปริมัธยใบประกอบมีใบย่อย 7-15 คู่ แกนกลางยาว 10-35 ซม. ก้านใบสั้น ใบย่อยรูปรี รูปขอบขนาน หรือแกมรูปไข่ ยาว 3-7 ซม. ปลายกลมหรือเว้าตื้น มีติ่งแหลม โคนกลม แผ่นใบด้านล่างมีขนสั้นนุ่ม ช่อดอกออกที่ปลายกิ่ง ยาวได้ถึง 1 ม. ก้านดอกยาว 2-3 ซม. กลีบเลี้ยงค่อนอกยาวประมาณ 5 มม. 3 กลีบใน ยาวประมาณ 9 มม. กลีบดอกรูปเกือบกลม ยาว 1.5-2 ซม. เกสรเพศผู้สั้นยาว 2 อัน ก้านชูอับเรณูยาวประมาณ 1 ซม. อับเรณูยาว 6-7 มม. อันสั้น 5 อัน ก้านชูอับเรณูยาว 2-4 มม. อับเรณู ยาว 5-6 มม. ลดรูป 3 อัน รังไข่มีขนสั้นนุ่ม ฝักรูปแถบแบน ยาว 20-30 ซม. รอยเชื่อมเป็นสันนูน มี 20-30 เมล็ด พบในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนมากขึ้นตามป่าเบญจพรรณ ชายป่า ความสูงระดับต่ำ ๆ และปลูกเป็นไม้สองข้างถนน ใบและฝักมีพิษต่อสัตว์เลี้ยง ส่วนต่าง ๆ มีสรรพคุณแก้ปวดท้อง แก้ไอ ไข้มาลาเรีย และโรคเบาหวาน

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?words>

ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?words>